

V.Y.G.E.R.

Baltic M

I den originale Star Trek filmen (1979) ble menneskehetsens eksistens truet av en maskinverden som kalte seg selv V.Y.G.E.R. I stuen min (2008) blir alle mine tidligere platespillerreferanser truet av en platespiller som kaller seg selv V.Y.G.E.R. Baltic M. Er det noen sammenheng mellom fenomenene?

Av Gunnar Brekke

Liten tvil om det. De italienske gutta bak V.Y.G.E.R. platespillerne er tydeligvis "Trekkies" og har valgt navnet fra nettopp denne filmen. De introduserte den første V.Y.G.E.R. platespilleren; (Indian) Signature tilbake på 90-tallet. Dette er et monster-av-en gulvstående platespiller med vekt, størrelse og pris som plasserer den utenfor rekkevidde for de aller fleste av oss. Heldigvis har V.Y.G.E.R. valgt å levere rimeligere spillere så flere av oss kan være med. Den her testede Baltic M er den nest minste modellen av i alt 5 forskjellige platespillerer. V.Y.G.E.R. leverer i tillegg til platespilleren en luftbåren tangensalarm..

V.Y.G.E.R. Baltic M
er som sagt den nest minste modellen i sortementet. Men det hadde kanskje passet bedre å kalle den for den 4. største for dette er en spiller som virkelig er synlig på toppen av racket. Vi snakker om en solid treeket kladass CNC-maskinert i massiv aluminium. Selve chassiset, platepucken og den frittstående motorenheten er lakket i valgfritt rødt, blått, sølv eller antrasitt. Armbasen er i ulakkert aluminium. Chassisset kobles til – eller snarere avkobles fra – underlaget via tre høydejusterbare føtter – også disse utført i aluminium – med mottasede magneter som holder platespilleren "nesten" svevende i fri luft. Nesten siden toppdelen av de tre føttene entrer tre matchende sylinderiske hull der magnetene sitter innerst. Dette gør koblingen til bena magnetisk men også pneumatisk. Lageret er vært et kapittel for seg selv. Det er det kraftigste lageret jeg har vært borti på noen platespiller og kunne sannsynligvis gjort mye nytte som hjul-lager på en liten familiebil. Det er freset ut tre spalter i foringen i lageret med

V.Y.G.E.R. Baltic M i Antrasitt utførelse

det resultat at lageret noe overraskende kjennes slarkete ved montering. Men med platetallerkenen montert på plass og litt olje i brønnen fungerer lagret utmerket uten den aller minste slark. Det er i tillegg så vidt jeg kan bedømme helt støyfritt. Platetallerkenen er i motsetning til dagens trender utført i metall – ikke akryl – men har et innfelt lag svart kunststoff på toppen som underlag for platen. Her skal det ikke benyttes løs platematte. Platestrammeren er i praksis en puck som kun strammer plata mot underlaget ved hjelp av sin egen masse. Motorenheten er frittstående og driver tallerkenen via en rundprofilert gummiram. Hastighetsvalg utføres med en diskret treposisjons vippebryter som gir valgene 33 RPM, 45 RPM og Av. I tillegg kan man finjuster de enkelte hastighetene. Motoren forsyneres fra strømnettet via en ekstern strøm-

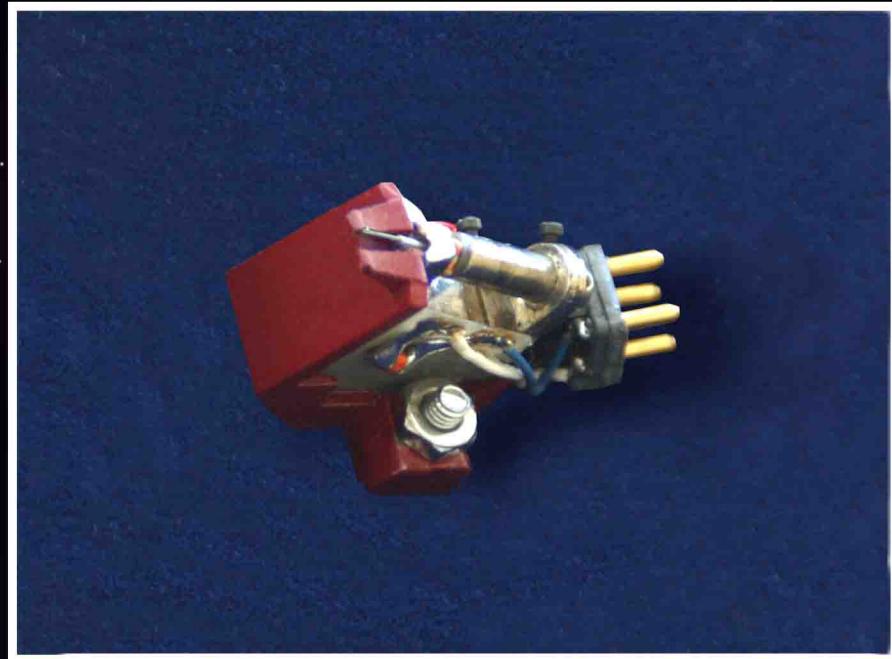
forsyning. V.Y.G.E.R. Baltic M koster Kr. 44.900,- inkludert arm.

God tonarm som standard.
Baltic M leveres med SME 312 armen som standard. Dette er 12" versjonen av SMEs velkjente 309 arm som igjen er økonomiversjonen av SMEs flaggskip; SME V. Armen er utrolig behaglig å bruke da alle parametre er lett justerbare. Med en fot lang arm har man fordeleien at armen gir pickupen mindre vinkelfeil, men på den annen side får man en tyngre og mindre stiv arm. Om det noensinne har eksistert en tonarm som nærmest roper etter en stiv høy-kvalitets Moving Coil pickup så må det være denne. Denne tonarmen koster Kr. 17.000,- alene, så her er det ikke snakk om en billigarm som er slengt på platespilleren for å gi en billig pakke-løsning. Her snakker vi om to høy-kvalitets hifikanter som passer sammen som hånd i hanske. Litt enkel subtraksjon gir oss en pris på driv-verket lik Kr. 27.900,-

SME 312 tonarm er standard

PickUp og RIAA fra Tyskland.
Sammen med spiller/armkombinasjonen fikk jeg også med importøres anbefalte pickup og RIAA – begge fra den tyske produsenten Einstein. Pickupen med betegnelsen Einstein EMT TU3 og produseres for Einstein av det tyske firmaet EMT. Dette er en stiv low output moving coil som bør passe bortimot perfekt i armen. Det hører med til historien at dette er en av de aller verste pickupene jeg har vært borti når det gjelder montering. Vi snakker om en helt naken pickup der alle de vitale og sensible delene er farlig utsatt for vær, vind og skelvende fingre. At det i tillegg er ugiengede monteringshull i braketten så løse muttere må benyttes gjør ikke jobben

Sterk naken og biltyvene; Einstien EMT TU3

noe enklere. Her anbefales muttere i umagnetisk materiale og en Valium eller to før man begynner. Jeg var meget glad for at SME-armen hadde løst headshell når denne PU-en skulle monteres. Men dette betyr vel mindre om lyden er på plass? Prisen på vidunderet ligger på Kr. 24.900,- Pickupen har Super Fine Line sliping, boron cantilever og en compliantse på 12my. Utgangssignalet er på beskjedne 0.18 mV så her trengs en tynt RIAA med rikelig gain. Det får man med Einsteins "The Turntables Choice". Morsomt navn som antyder at om platespilleren kunne velge.... TTC er en platespillerforsterker som kun er beregnet på bruk sammen med low output moving coil.

Forsterkningen er satt fast til 68 dB. Inngangsimpedansen varieres ved bytte av motstander montert i phonoplugger som settes inn i parallell med inngangspuggene. Det følger med 4 sett plugger med impedansene; 40, 85, 150 og 300 Ohm. Man kan i tillegg lage seg ekstra sett - loddet opp med ønsket motstandsverdi om standardene ikke skulle passe. Selve chassiset på RIAA-en består av en svart-eloksert rørbit med måtchende underlagsplate og Einsteins varemerke; krommede endestykker. RIAA-en forsynes med strøm fra en separat strømforsyning. Kassa er godt fylt opp med ikke mindre enn 24 transistorer pr. kanal – ikke noen IC'er her i gården nei. Prisen på den her testede "The Turntables Choice" - i single ended utførelse - er Kr. 27.900,- men det finnes i tillegg en balansert verjon av RIAA-en som benytter seg av to chassis for balansert drift. RIAA-monotrin! Da snakker vi 48 transistorer pr. kanal(!) og en samlet pris på settet lik Kr. 44.900,-

Lyden fra spiller og arm.

Med spiller og arm levert komplett som

her er det vanskelig å bedømme enkelt-komponentene. Da armen er en fot lang passer den ikke på noen av de andre platespillerne jeg har tilgjengelig. Da drivverket er forborret for nettopp denne armen har jeg heller ikke muligheten til å prøve noen av mine egne armer på spilleren. Man må teste kombinasjonen som en enhet. Men dette har ikke hindret meg i å gjøre noen tanker om de enkelte delene: Begynner vi med armen, må jeg si at den imponerer meg skikkelig. Den eneste 12" jeg har erfaring med fra tidligere er SMEs egen 3012-arm. Den gamle S-formede klassikeren er langt bedre enn sitt rykte og utgjør en ideell partner for pickupper som EMT, Denon DL-103, Koetsu og Ortofon SPU. Men sammen med mer moderne (dvs. mykere) pickupper er den her testede SME

312 et mye bedre valg. Den gjorde en utsmerket jobb sammen med alle pickupene jeg testet den sammen med; Lyra Helikon, Tchurugi Cerraloy og Einstein EMT TU3, men vil fungere godt sammen med brorparten av moderne MC-pickuper. Det eneste fabrikat jeg ville vært litt skeptisk til; er van den Hul, som med sitt myke nåloppheng muligens ikke vil gi en ideelt match. Dette er en ren spekulasjon fra min side så det kan godt tenkes at jeg er på jordet her. Slik vet man ikke med sikkerhet før man har prøvd. Så ikke la meg stoppe deg. Det første som slår en ved lytting til en god 12" tonarm er reduksjonen i overflatestøy fra platene. Med en 12" geometri får man vesentlig mindre vinkel-feil mellom nål og rille og dette er det lett å høre. Foruten redusert overflatestøy oppleves lyden som renere og mindre forvrengt, særlig på kompleks musikk. Man er ikke klar over de kortere 9" armenes begrensninger på dette området før man prøver en lengre arm – eller aller helst en luftbåren tangensialalarm.

Ulempene med å gå opp på armlengde er innlýserende. Med et lengre armrør er det større sjanser for fleksninger i selve røret i tillegg til at en 12" automatisk blir tyngre enn en 9". SME har i stor grad taklet disse problemene ved å benytte seg av et rett konisk armrør i aluminium. Ikke helt da en ved sammenligning med SMEs toppmodell; vil oppleve 312 som snillere og mindre hifiriktig i lyden. Dette blir fort et spørsmål om egen smak. Jeg tror jeg personlig foretrekker den varmere og mer "analoge" lyden fra 312 framfor femmeren. Det er også værdt å merke seg at SME leverer en litt grommere versjon av denne årmens kalt; SME 312S der armrøret er utført i - lettere og stivere – magnesium. Det er en meget interessant løsning som sannsynligvis kan være et pose og sekk-produkt som overgår

både standard 312 og femmeren. Etter å ha gjort disse betraktningene rundt tonarmen kan jeg også si litt om lydkarakteren i selve drivverket fra V.Y.G.E.R. Liksom jeg subtraherte prisen på armen fra totalen for å finne prisen på drivverket, kan jeg trekke fra mine lydmessige inntrykk av armen fra helheten og si litt om lyden i drivverket. Om mine betraktninger rundt tonarmens lyd er korrekt, vil jeg si at V.Y.G.E.R. drivverket er bortimot helt nøytralt klangmessig. Det hverken tilfører eller trekker fra noe særlig på tone eller klang. Den tonale karakter kan muligens helle litt mot det lyse, men et slik avvik må eventuelt være helt minimalt. På alle andre kriterier et drivverk kan bedømmes scorer V.Y.G.E.R. bare toppkarakterer i min bok. Lagrene er som tidligere nevnt helt støyfrie. Gangen er perfekt uten noen hastighetsavvik i form av wow og flutter. Motoren er medium sterkt så man ikke får den blodfattige lyden noen engelske platespillere lider av men heller ikke den muskuløse (og kanskje overdrevne) bassgjengivelsen typisk for spillere som VPI. Ikke brifete – bare riktig. V.Y.G.E.R. Baltic M gjør det et drivverk skal gjøre - drive plata rundt i korrekt hastighet - uten å hverken tilføre eller trekke fra noe som helst. Dette er en svært god platespiller. Kombinasjonen av drivverk og arm er som deres forstår rimelig nøytral. Med tonarmens noe varme karakter og drivverkets lille tendens til å trekke den andre veien blir lyden fra kombinasjonen bortimot perfekt. Jeg hørte tydelige klangmessige forskjeller ved bytte av pickupper men totaltiden var godt innenfor det jeg vil betegne som nøytralt med såpass forskjellige pickupper som Lyra Helikon (lys) og Tchurugi Cerraloy (nøytral). Jeg tipper at også enda mørkere klingende pickupper som Ortofon Rohmann eller Dynavector XX-2 vil fungere utmerket på denne platespilleren – uten at de klangmessige avvikene vil fremstå som plagsomme. Dette er med unntak av min egen Forsell-spiller den beste platespillerkombinasjon jeg har hatt hjemme til test. Det kan nok finnes ennå bedre spillerer der ute men jeg har tilgode å høre dem. Uansett vil en bedre spiller koste like mye eller mer enn V.Y.G.E.R. / SME - kombinasjonen.

Einstein EMT TU3 - perfekt match? Importøren Audio Royal har valgt å matche denne drivverk/arm-kombinasjonen med Einsteins EMT TU3 moving coil pickup. Om dette skyldes flaks eller beregning vet jeg ikke, men dette utgjør en bortimot perfekt match sammen med platespilleren. Sist jeg testet andre EMT-pickuper var tilbake på slutten av 80-tallet. Dengang var lyden preget av en utrolig bassgjengivelse men med relativt liten opplosning oppover i mellomtone og diskant. De klassiske EMT-ene var vel mer morsomme enn de var korrekte. Denne karakteren finner en i en viss grad igjen i den moderne EMTen.

Stor kasse for liten RIAA. Takk til Jørn på Living Sound for utlån av testobjektene.

Bassen er fortsatt slagkraftig og dynamisk som få andre pickupper, men samtidig er opplosningen i mellomtone og diskant blitt mange... mange... hakk bedre på denne moderne versjonen. Det er fortsatt tendenser til at pickupen er mer morsom enn nøytral men i denne sammenhengen er dette midt i blinken. Den svake tendensen til "loudness" karakter med noe mer fokus på frekvensflygene er grunnen til at TU3 matcher platespilleren som den gjør. Lyra Helikon og Tchurugi Cerraloy oppleves som mer nøytrale og riktige i platespilleren men kan allikevel ikke matche morofaktoren man får med EMTen. Denne morofaktoren vil nok mange også sette pris på også i andre drivverk/arm-kombinasjoner. Denne pickupen får absolutt min anbefaling.

man høy nok gain for MC-pickuper, enda bedre opplosning, enda bedre bass og kanskje den mest lettflytende mellomtonen jeg noensinne har hørt i en RIAA. Bassen er ikke like fundamental som i ASR BE men i mellomtone og diskant er Einsteinen helt på høyde, om ikke over. RIAA-en er dessuten helt støyfri og fullständig uten lyter. Impedanstilpasningen med løse phonoplugger med faste motstander er like enkel som den er genial. Sammen med Lyra Helikon og Tchurugi Cerraloy foretrakk jeg 85 Ohms last, mens jeg sammen med Einsteins egen EMT TU3 ikke fikk bestemt meg for om jeg foretrakk 85 eller 40 Ohm.

Konklusjon. V.Y.G.E.R. platespiller drivverk, SME 312 tonarm, Einstein EMT TU3 pickup og Einsteins "The Turntables Choice" RIAA koster samlet nærmere hundre tusen kroner. Dette er mye penger selv i 2008. På den annen side er det ikke sikkert du får noe mer glede av pengene om du bruker dem på noe annet i platespillervei, sydenter, bil eller båt. Det er rett og slett en knakande god platespillerpakke Audio Royal har snekret sammen av disse delene. Denne må du prøve!

Takk for oppmerksomheten.

Tubular Bells; Einstein "The turntables Choice".

V.Y.G.E.R. Baltic M / SME 309	Kr. 44.900,-
Einstein EMT TU3 pickup	Kr. 24.900,-
Einstein "TTC" RIAA	Kr. 27.900,-
Importør:	Audio Royal